142. Tàbí ẹ̀yin lérò pé ẹ̀yin yóò wọ ọgbà ìdẹ̀ra (alijanna) náà ni? Nígbà tí Allaahu ti mọ àwọn tí wọ́n ń gbìyànjú nínú un yín, Ó sì mọ àwọn onísùúrù.

143. Àti pé ẹ̀yin ni ẹ ti ń tọrọ ikú ṣíwájúu kí ó tóó dé wá bá yín, ẹ sì ti fi ojúu yín rí i báyìí, ẹ sì ń wò (ó).

l44. (Annabi) Muhammadu kìí ṣe nǹkan kan bíkòṣe òjíṣẹ́ kan. Àwọn òjíṣẹ́ ti rékọjá ṣíwájúu rẹ̀. Bí ó bá kú tàbí kí wọ́n pa á, ṣé ẹ̀yin yóò pẹ̀yìndà ni? Ẹni kẹ́ni tí ó bá sì yí padà kò ní kó ìnira kankan bá Allaahu. Allaahu yóò sì san ẹ̀san rere fún àwọn olùdúpẹ́ (fún Un).

145. Ẹ̀mí kan kò níí kú àyàfi pẹ̀lúu ìyọ̀ndaa Allaahu; àkọọlẹ̀ kan ni tí ó ní àkókò. Ẹni tí ó bá ń fẹ́ ẹ̀san ti ayé yìí, A ó fún un nínú un rẹ̀; ẹni tí ó sì ń fẹ́ ẹ̀san ti ọjọ́ ìkẹyìn, A ó fún un nínú un rẹ̀. A ó sì san ẹ̀san fún àwọn olùdúpẹ́.

146. Mélòómélòó ni àwọn òjíṣẹ́ tí wọn tí jagun pẹ̀lúu ọ̀pọ̀lọpọ̀ àwọn olùsìn Olúwa. Wọn kò fà sẹ́yìn nípaa ohun tí ó bá wọn ní ojú ọ̀nàa Allaahu, wọn kò sì káàárẹ̀, bẹ́ẹ̀ ni wọn kò sì yẹpẹrẹ araa wọn. Allaahu sì ní ìfẹ́ sí àwọn onísùúrù.

147. Ọ̀rọ̀ọ wọn kò ju pé kí wọ́n wí pé: Olúwaa wa, fi orí àwọn ẹ̀ṣẹ̀ẹ wa jì wá, àti àṣejù nínú un ìwàa wa, kí Ó sì fi ẹsẹ̀ẹ wa rinlẹ̀, kí Ó sì ràn wá lọ́wọ́ lórí àwọn olùṣàìgba (Allaahu) gbọ́ ninú un àwọn ènìyàn.

l48. Allaahu sì fún wọn ní èrè ayé yìí, àti èyí tí ó dára jùlọ nínú un èrè ọjọ́ ìkẹyìn. Allaahu sì ní ìfẹ́ sí àwọn olùṣerere.

149. Ẹ̀yin tí ẹ gba (Allaahu) gbọ́, tí ẹ bá lọ̀ọ tẹ̀lé àwọn tí wọn ṣài gba (Allaahu) gbọ́, wọn yóò dá yin padà sínu un àìgba (Allaahu) gbọ́, ẹ ó wáá di ẹni òfò.

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ
ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمۡ وَيَعۡلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٢
وَلَقَدۡ كُنتُمۡ تَمَنَّوۡنَ ٱلۡمَوۡتَ مِن قَبۡلِ أَن تَلۡقَوۡهُ فَقَدۡ
رَأَيۡتُمُوهُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ١٤٣ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا
رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ
قُتِلَ ٱنقَلَبۡتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ
عَقِبَيۡهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ
ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٤ وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ
إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗاۗ وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ
ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ نُؤۡتِهِۦ
مِنۡهَاۚ وَسَنَجۡزِي ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٥ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيّٖ
قَٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٞ فَمَا وَهَنُواْ لِمَآ أَصَابَهُمۡ فِي
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ
ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٦ وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ رَبَّنَا
ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا
وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤٧ فَـَٔاتَىٰهُمُ
ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ وَٱللَّهُ
يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٤٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن
تُطِيعُواْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَرُدُّوكُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ
فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ ١٤٩